

adgang til forberedende voksenundervisning. Vi kommer ind på det igen senere i forbindelse med L 94, men jeg vil gerne kritisere, at det i forslaget er sådan, at det er en aktiveringsmyndighed, altså dem, der betaler for undervisningen, der skal afgøre, om en voksen ledig kan komme ind på forberedende voksenundervisning. Vi synes, det burde være sådan, at den ledige selvfølgelig har ret til forberedende voksenundervisning, og vi mener sådan set også, det ville komme samfundet og den lediges muligheder for at få et arbejde til gavn.

Den tredje ting, jeg vil nævne, er muligheden for at gennemføre det her forslag. Det har både hr. Jørgen Arbo-Bæhr og jeg selv tidligere i debatten været inde på, og det handler om løn- og arbejdsforhold for de mennesker, der skal gennemføre det. Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg synes, der er en tendens til, at undervisere og lærere i vores samfund bliver skældt ud og skældt ud og skældt ud, og jeg synes måske, at det var på tide, at man anerkendte den profession, som lærerne har. Jeg synes måske, det var på tide, at man påtog sig et ansvar for rigtig mange af de forringelser, der har været i uddannelsessystemet over de sidste mange, mange år i stedet for at tørre det af på lærerne.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det er rigtig ærgerligt, at det her forslag gennemføres, samtidig med at man lægger op til markante forringelser for de undervisere, der skal gennemføre forslaget. Og når jeg siger markante forringelser, så taler vi altså om en lønnedgang på 38.000 kr. om året. Det svarer nogenlunde til en fuld SU. Det er rigtig, rigtig mange penge i lønnedgang for lærerne. Hvis der er nogen, der tror, at lærerne vil opfatte det som en anerkendelse af deres profession, og hvis der er nogen, der tror, at det vil være inspirerende og motiverende for at gå i gang med en ny og god lovgivning, så tror jeg sådan set, de tager fejl.

Derfor ærgrer det mig, at vi skal stå med en lovgivning, som kan vedtages enstemmigt i den her Folketingssal, og så være vidende om, at der efterfølgende vil blive indført forhold for de lærere, der skal gennemføre det her, som selvfølgelig vil ende med at forringe den undervisning, som de voksne skal modtage. Det skal være min tredje og sidste anke, og den handler selvfølgelig ikke om lovforslaget selv, men om gennemførelsen af det. Det ændrer ikke på, at Enhedslisten støtter forslaget, men det ærgrer os noget, at der er en risiko for, at det ikke kan gennemføres ordentligt.

Formanden:

Tak til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Og så er det undervisningsministeren.

Kl. 11.15

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak for den enstemmige opbakning til lovforslaget, som jo er foranlediget af kommunalreformen. Ordblindeundervisningen må nu nødvendigvis flyttes væk fra amterne, og derfor har lovforslaget fået titlen »Forslag til lov om ændring af lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne«.

Vi har aftalt i velfærdsaftalen, at undervisningen skal målrettes personer, som taler dansk, men som har behov for bedre læse-, skrive- og regnefærdigheder, og at der derfor skal indføres obligatoriske test til forberedende voksenundervisning. Testningen er ikke til for at genere nogen, men for at sikre, at det er de rigtige deltagere, der bliver optaget. Og de, der ikke kan optages, skal naturligvis sikres alternative tilbud, som tosprogede kan vejledes til.

Sprogcentre kan i dag kun udbyde FVU i læsning, stavning og skriftlig fremstilling på trin 1. Det foreslås, at de nu ligestilles med de øvrige udbydere af forberedende voksenundervisning. Efter forslaget får de derfor mulighed for at udbyde læsning, stavning og skriftlig fremstilling på trin 1-4 og matematik på trin 1-2, så længe vilkårene for varetagelsen af undervisningsforpligtelsen er opfyldt.

Så er der i øvrigt afsat 40 mio. kr. ekstra til en styrket opsøgende indsats samt til bedre vejledning og rådgivning, alt i alt noget, som jeg godt synes man – med hr. Carsten Hansens ord – kan svinge sig lidt op over. Jeg tror godt, jeg ved, hvad det var for en slagteriarbejder, han tænkte på, for jeg tror, vi sad i den samme sal på Sorø Akademi og hørte en slagteriarbejder fra Horsens fortælle, hvilken åbenbaring og hvilken livskvalitetsforøgelse det havde været, at han pludselig lærte at læse og dermed kunne følge med i, hvad hans børn lavede. Han beskrev hele den verden, der åbner sig, når man får lært at læse, og nu er der med den lovgivning, som vi har gennemført på folkeskoleområdet, og nu også med denne lov flere danskere, der får lært at læse, og det er der grund til at være lidt højstemt over.

Så spurgte hr. Carsten Hansen til konsulentordningen. Jeg forstod det sådan, at han var bekymret for, om konsulentordningen nu fik en bred forankring vedrørende den opsøgende ind-